

n ě m u, před sborový soud, který má opatrovníka zříditi, a zmistňuje se tu tedy c e l ý příslušný právní poměr, nikoli jen jedna jeho stránka. O podobný spor, jak již dovozeno, jde i v tomto případě a tu byl v rozhodný den 26. února 1919 podle Šu 2 zák. ze dne 24. dubna 1874, čís. 49 ř. z. soudem, povolaným ke zřízení společného opatrovníka, obchodní soud vídeňský, neboť žalovaná akciová společnost měla tehdy nesporně sídlo ve Vídni a byla proto ve smyslu čl. 21 obch. zák. zapsána v obchodním rejstříku tohoto soudu. Jest tudíž vycházeti z toho, že i veškerenstvo držitelů dílčích dluhopisů mělo tehdy v duchu uvedených vládních nařízení své (fiktivní) sídlo ve Vídni, tedy na území republiky Rakouské. Pak ale měly obě strany v rozhodný den 26. února 1919 své sídlo na území republiky Rakouské a tím padá předpoklad pro použití vládních nařízení č. sb. z. a n. 173/1921 a dalších a není příčiny, by spor byl přerušen.

Čís. 3713.

Návrh na udělení lhůty k provedení důkazu (§ 279 c. ř. s.) lze podati i po průvodním usnesení.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1924, R I 272/24.)

S o u d p r v é s t o l i c e odmítl návrh žalobkyně na udělení lhůty po rozumu Šu 279 c. ř. s., protože měl býti podán před průvodním usnesením. R e k u r s n í s o u d zrušil toto usnesení a uložil prvému soudu, by jednal po zákonu a rozhodl o onom návrhu. D ů v o d y: Práví-li se v Šu 279 c. ř. s., že soud určí k návrhu v průvodním usnesení lhůtu k důkazu, jest to jen myšleno na pravidelný případ, není však vyloučeno, by takový návrh nebyl podán i po průvodním usnesení, ukáže-li se toho potřeba. Tomu nasvědčuje i § 335 c. ř. s., pojednávající o svědeckém důkazu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodnutí rekursního soudu jest správné. Překážky, které mohou brániti provedení připuštěného důkazu, mohly zde býti již za jednání před průvodním usnesením, pak rozhodoval o návrhu dle Šu 279 c. ř. s. senát neb samosoudce v usnesení průvodním, aneb mohly vzejíti až při pokusu o provedení důkazu, ať již při soudu procesním nebo dožádaném, pak lze návrh ten učiniti i mimo ústní jednání u soudu procesního, po případě podle Šu 319 čís. 4 jedn. ř. i do soudního protokolu (viz o tom Neumann, komentář k Šu 279 c. ř. s.).

Čís. 3714.

Sudišti podle Šu 88, odstavec druhý j. n. není na závadu, že obchod byl uzavřen v cizozemsku, že jeden neb oba smluvníci jsou cizozemci, aniž, že ve smlouvě bylo dříve ujednáno jiné sudiště (§ 104 j. n.).

Předpis Šu 37 obč. zák. netýká se práva procesního.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1924, R I 277/24.)